

ското Княжество, и като приложимъ на това пълнитъ съ успѣхи дѣйствиѣ и политика на Имп. Коммисаръ въ Южна България, както и остроумната му обнаска и пипаніе посрѣдъ раздразненитъ отъ неблагоприятнитъ обстоятелства български първенци прѣзъ смѣтнитъ периодъ на учредителний Съборъ въ Търново, ще видимъ че съ това се коронясва зданіето на великата негова задача въ България, ще осѣтимъ че пада канарата на притѣсненіето отъ нашитъ сърдца, и че е турена крѣпка основа на наший държавенъ животъ, както и на нашитъ национални права и домогвания.

Съ това, дето отъ самото начало всичкитъ распоряжания и устави за България зехъ да се въвождатъ и отвѣдъ Балкантъ, и дето захваняхъ даже понапредъ тамъ да се турятъ въ дѣйствие, — при това, дето се даде възможность на народнииятъ протестъ да се изрази колко-годѣ противъ всичкитъ рѣшения и дѣйствиѣ на Международната въ Пловдивъ Комисия, както и по-сетнѣ се даде ходъ да се искаже тоя протестъ въ безбройнитъ онѣзи повредъ устроени и съ оржжія снабдени гимнастически-стрѣлковы дружества, които подъ край извадихъ многобройната и доблестната «Народна Гвардия» на Южна България, — съ всичко това, думаме, канцеларията на Имп. Коммисаръ положи твърдата основа за дипломатическата акция на руский Кабинетъ, споредъ която Ю. България, си остава почти въ сѣщето положение, въ което и по времето на руската окупация, и намъ се дава възможность да се надѣемъ че въ скоро време ще можемъ да се притиснемъ на гърди съ южнитъ си братия, и да прославимъ своето съединеніе . . .

Колкото за периодътъ на учредителний съборъ въ Търново, въ който се изработи Българската Конституция, то за него да расправя по подробно.

Въ началото на Февруария тая година, пристигнахъ въ Търново представителѣтъ на бѣл. народъ: по между тѣхъ доста представители и отъ Южна България и отъ Македония. Всичкитъ бѣхъ жедни за да се срещнатъ, та дано си обяснятъ работитъ и да се намерятъ посрѣдъ тъмата, която бѣше расирѣсналъ Берлинскій конгресъ и въ която се губехъ.